

ความหมายของญิฮาด หุกุม (ข้อบัญญัติ) และความประเสริฐ

﴿معنى الجهاد وحكمه وفضله﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด อิบรอฮีม อัต-ตุยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนู บักอู

ผู้ตรวจทาน : อัศรัน นียมเดชา

ที่มา : มุคตะศ็อร อัลดฟิกฮิด อิสลามีย์

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿ معنى الجهاد وحكمه وفضله ﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبوبكر

مراجعة: عصران إبراهيم

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2009 - 1430

islamhouse.com

ความหมายของญิฮาด หุกุม (ข้อบัญญัติ) และความประเสริฐ

การญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์ คือ การทุ่มเท เสียสละพลังความสามารถเพื่อทำการต่อสู้กับ บรรดาอุกาฟิร (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) โดยหวังความพอพระทัยจากพระองค์อัลลอฮ์ นี่คือเป้าหมายของการญิฮาดที่เราจะพูดถึงกันในวันนี้

ผู้ที่ออกต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์

عن أبي موسى رضي الله عنه قال: جاء إلى النبي ﷺ رجل فقال: الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلدَّكْرِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيَرَى مَكَانَهُ، فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةً اللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». متفق عليه

จากอบีมุসা เราะฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่า มีชายคนหนึ่งได้มาหาท่านรอซูล คืออัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม แล้วถามว่า “การที่ชายคนหนึ่งต่อสู้เพื่อให้ได้ทรัพย์เชลย อีกคนต่อสู้เพื่อให้ผู้คนกล่าวขาน และอีกคนต่อสู้เพื่อให้มีผู้คนได้เห็นตำแหน่งของเขา ดังนั้นคนใดที่ถือว่าต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์? ท่านรอซูลตอบว่า ผู้ใดก็ตามที่ได้ต่อสู้เพื่อเชิดชูคำดำรัสแห่งอัลลอฮ์ให้สูงส่ง ก็เท่ากับเขาได้ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรียุ หมายเลขหะดีษ 2810 ,มุสลิม หมายเลขหะดีษ 1904)

การบัญญัติเรื่องการญิฮาด (บเคลีดัล) หิกมะฮุ

1. อัลลอฮ์ได้กำหนดให้การญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์ เพื่อเชิดชูคำดำรัสแห่งอัลลอฮ์ให้สูงส่ง ให้ศาสนาทั้งหมดกลายเป็นของพระองค์ นำมวลมนุษยชาติออกจากความมืดมนไปสู่แสงสว่าง เผยแผ่ศาสนาอิสลาม ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม หักห้ามความอธรรมและความเสื่อมเสีย ปกป้องพี่น้องมุสลิม และตอบโต้เหล่าเหี้ยมและแผนการณ็ของศัตรู

2. อัลลอฮ์ได้กำหนดให้การญิฮาดเป็นการทดสอบ ทดลองแก่บรรดาปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อที่จะมาแบ่งแยกระหว่างความจริงกับความเท็จ ระหว่างผู้ศรัทธากับมุนาฟิก (ผู้กลับกลอก) เพื่อที่จะรู้ถึงผู้ที่ต่อสู้และผู้ทอดทิ้ง ไม่ใช่ต่อสู้เพื่อบังคับให้บรรดาผู้ปฏิเสธมายอมจำนนต่ออิสลาม แต่ทว่าเพื่อให้พวกเขาจำนนโดยการมอบน้อมต่อบทบัญญัติอิสลามจนกระทั่งศาสนาทั้งหมดกลายเป็นของพระองค์

3. การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์เป็นประตูอีกบานที่นำไปสู่สวนสวรรค์ อัลลอฮ์จะทำให้ความเศร้าโศก ความกังวลหมดไปจากเขา และจะทำให้เขาได้รับสวนสวรรค์ชั้นสูงส่ง

วัตถุประสงค์การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์

วัตถุประสงค์ของการต่อสู้ในศาสนาอิสลาม เพื่อขจัดกุฟรฺ (การปฏิเสธ) และชิรก (การตั้งภาคี) นำมวลมนุษยชาติออกจากความมืดมนของการปฏิเสธ การตั้งภาคี ความโง่เขลาก้าวไปสู่แสงสว่างแห่งการศรัทธาและวิชาความรู้ ปรานปรามผู้ล่องละเมิดสติ เพื่อขจัดความโกลาหลวุ่นวาย เชิดชูคำดำรัสแห่งอัลลอฮ์ให้สูงส่ง เผยแผ่ศาสนาแห่งอัลลอฮ์ และขจัดผู้ที่ขัดขวางการเผยแผ่ ดังนั้นเมื่อสามารถก้าวไปถึงเรื่องดังกล่าวโดยไม่ต้องต่อสู้ก็ไม่มีความจำเป็นอันใดที่ต้องต่อสู้ การต่อสู้จะไม่เกิดขึ้นกับผู้ที่ไม่เผยแผ่ยังไม่ถึงเขา จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อหลังจากการเชิญชวนไปสู่อิสลาม หากพวกเขาปฏิเสธผู้นำก็จะใช้ให้พวกเขาจ่ายญิซยะฮฺ (ส่วยหรือภาษีรัฐนุการ) และหากพวกเขาปฏิเสธอีก จึงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์แล้วลงมือทำการต่อสู้กับพวกเขา หากการเผยแผ่เชิญชวนไปถึงพวกเขาแล้วเป็นที่ยินยอมให้ทำการต่อสู้กับพวกเขาได้ทันที

พระองค์อัลลอฮ์สร้างมวลมนุษยย์เพื่อการเคารพภักดีต่อพระองค์ ดังนั้นไม่เป็นที่ยินยอมในการที่จะต่อสู้กับคนหนึ่งคนใดนอกจากผู้ที่ดื้อรั้น ยืนหยัดอยู่บนการปฏิเสธ หันเหอกจากศาสนา อธรรมชัมเหง ตั้งตนเป็นศัตรู หักห้ามผู้คนไม่ให้เข้ารับนับถืออิสลาม หรือทำร้ายพี่น้องมุสลิม และท่านรอสูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่ได้ต่อสู้กับชนกลุ่มใดโดยเด็ดขาดนอกจากได้เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนาอิสลามเสียก่อน

การนิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์ (ข้อบัญญัติ) หุกุม

การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์เป็นฟิรฎุที่ฟายะฮฺ (เป็นหน้าที่สำหรับคนเพียงบางส่วน) เมื่อคนส่วนหนึ่งปฏิบัติ หน้าที่ก็จะหมดไปกับบุคคลอื่นที่เหลือ

นสภาพการดังต่อไปนี้การนิฮาดจำเป็นแก่บรรดาผู้ที่มีความสามารถ

1. เมื่อมีการจัดเตรียมกองทัพเพื่อทำการสู้รบ
2. เมื่อผู้นำได้เรียกร้องเชิญชวนให้ออกไปต่อสู้ โดยเรียกร้องอย่างครอบคลุม
3. เมื่อศัตรูคู่อริมาปิดล้อมบ้านเมือง
4. เมื่อเขามีความจำเป็นในการทำสงครามสู้รบ เช่น แพทย์ นักบิน หรือผู้ที่มิหน้าที่คล้ายกับพวกเขาทั้งสอง

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ذِكْرِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ [التوبة/٤١].

ความว่า “และจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าการก่อความวุ่นวาย จะไม่ปรากฏขึ้น และจนกว่าการอิวาตะฮฺ ทั้งหลายจะเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น แต่ถ้าพวกเขาอายุติ ก็ยอมไม่มีการเป็นปฏิปักษ์ใด ๆ นอกจากแก่บรรดาผู้ธรรมเท่านั้น” (อัลเตาบะฮฺ 41)

เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ออกสู้รบในหนทางของอัลลอฮฺ บทบัญญัติต่างๆ

การญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺ บางครั้งนับว่าเป็นความจำเป็นต้องแลกด้วยกับชีวิตและทรัพย์สินในสภาวะการณ์ที่เขามีความสามารถทั้งทรัพย์สินสมบัติและด้านร่างกาย บางครั้งจำเป็นด้วยกับชีวิตโดยไม่จำเป็นในด้านทรัพย์สินในสภาพที่เขาไม่มีทรัพย์สินสมบัติ และบางครั้งมีความจำเป็นเฉพาะด้านทรัพย์สินโดยไม่มี ความจำเป็นต้องต่อสู้ด้วยกับชีวิตในสภาพที่เขาไม่มีความสามารถที่จะออกต่อสู้ด้วยกับร่างกาย

1. อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أُضْغِرُوا فَلَاعْدُونَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾

[البقرة/193]

ความว่า “และจงสู้รบกับพวกเขาจนกว่าการก่อความวุ่นวายจะไม่ปรากฏขึ้น และจนกว่าการอหิบาตะฮุ้ทั้งหลายจะเป็นสิทธิของอัลลอฮฺเท่านั้น แต่ถ้าพวกเขาหยุด ก็ยอมไม่มีการเป็นปฏิปักษ์ใด ๆ นอกจากแก่บรรดาผู้ธรรมเท่านั้น” (อัลบะกอเราะฮฺ 193)

عن أنس رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: «جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَأَلْسِنَتِكُمْ». أخرجه أبو داود والنسائي

2. จากอนัส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า แท้จริงท่านนบี คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมกล่าวว่่า “บรรดามุซริกีนพวกเขาได้ต่อสู้ด้วยกับทรัพย์สินสมบัติชีวิตเลือดเนื้อ และลิ้น (คำพูด) ของพวกเขา” (บันทึกโดยอบูดาอูด หมายเลขหะดีษ 2504 , อัลนะสาอียุ หมายเลขหะดีษ 3096)

ความสำเร็จของการญิฮาดในหนทางอัลลอฮฺ

1. อัลลอฮฺตะอะลาตรัสว่่า

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾

﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾

﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾

[التوبة/20-22].

ความว่่า “บรรดาผู้ที่ศรัทธาและอพยพและต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติและชีวิตของพวกเขา นั้น ย่อมเป็นผู้มีระดับชั้นยิ่งใหญ่กว่า ณ ที่อัลลอฮฺ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้มีชัยชนะ พระเจ้าของพวกเขาทรง

แจ้งข่าวดีแก่พวกเขาด้วยความกรุณาเมตตาจากพระองค์ และด้วยความปิติยินดี และบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งในสวนสวรรค์เหล่านั้นพวกเขาจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันจริงยั่งยืน โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่” (อัลเตาบะฮ์ 20-22)

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ - كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ، وَتَوَكَّلَ اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِهِ بِأَنْ يَتَوَقَّاهُ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ يَرْجِعَهُ سَالِمًا مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ». متفق عليه

2. จากอบีฮุรัยเราะฮ์ เราะฮะฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า ฉันได้ยินท่านรอสูลศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า “อุปมาผู้ที่ออกต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ - อัลลอฮ์เป็นผู้ที่ทรงรู้ยิ่งต่อผู้ที่ออกต่อสู้ในหนทางของพระองค์ - อุปมาผู้ที่ถือศีลอด หรือผู้ที่ดำรงการละหมาด อัลลอฮ์จะมอบให้แก่ผู้ที่ออกต่อสู้ในหนทางของพระองค์หากเสียชีวิตเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ของพระองค์ หรือเขาจะได้เดินทางกลับอย่างปลอดภัยพร้อมทั้งได้รับภาคผลบุญและทรัพย์สินของข้าศึก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หมายเลขหะดีษ 2787 , มุสลิม หมายเลขหะดีษ 1876)

عن أبي هريرة رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سُئِلَ: أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: «إِيمَانُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ» قِيلَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» قِيلَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: «حَجٌّ مَبْرُورٌ». متفق عليه

3. จากอบีฮุรัยเราะฮ์ เราะฮะฎียัลลอฮุ อันฮุกล่าวว่่า แท้จริงท่านรอสูลศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถูกถามว่่า “การงานประเภทใดที่ประเสริฐที่สุด? ท่านตอบว่่า การศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์และรอสูลของพระองค์ ถูกถามอีกว่่า ต่อจากนั้น มีงานอะไรอีก? ท่านตอบว่่า การญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์ ถูกถามอีกว่่า ต่อจากนั้น มีงานอะไรอีก? ท่านตอบว่่า การทำฮัจญ์ที่ถูกตอบรับ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หมายเลขหะดีษ 26 , มุสลิม หมายเลขหะดีษ 83)

ความประเสริฐของผู้ที่จัดเตรียมเสบียงให้แก่กัรบหรืออยู่ข้างหลังกัรบด้วยกับความดีงาม

عن زيد بن خالد رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: «مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِحَيْرٍ فَقَدْ غَزَا». متفق عليه

จากชัยดู บิน คอลิด เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า แท้จริงท่ำนรอสูล ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า “ผู้ใดได้จัดเตรียมเสบียงให้แก่นักรบในหนทางของอัลลอฮุก็เท่ากับเขาได้ออกสงคราม และผู้ใดที่อยู่ข้างหลังนักรบในหนทางของอัลลอฮุด้วยความดีงามก็เท่ากับเขาได้ออกสงคราม” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หมายเลขหะดีษ 2743 ,มุสลิม หมายเลขหะดีษ 1895)

โทษทัณฑ์ของผู้ที่ละทิ้งการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮุ

عن أبي أمامة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: «مَنْ لَمْ يَغْزُ، أَوْ يُجَهِّزْ غَازِيًا، أَوْ يَخْلُفْ غَازِيًا فِي أَهْلِهِ بِحَيْرٍ، أَصَابَهُ اللَّهُ بِقَارِعَةٍ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ». أخرجه أبو داود وابن ماجه

จากอบีอุมามะฮุ เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า แท้จริงท่ำนนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า “ผู้ใดที่ไม่เคยออกสู้รบ หรือไม่เคยจัดเตรียมเสบียงให้แก่นักรบ หรือไม่เคยช่วยเหลือครอบครัวของนักรบที่อยู่ข้างหลังด้วยความดีงาม อัลลอฮุจะให้เขาประสบกับความพินาศก่อนถึงวันกิยามะฮุ” (หะดีษหะซัน บันทึกโดย อบูดาวูด หมายเลขหะดีษ 2503 ,อิบนิมาญะฮุ หมายเลขหะดีษ 2762)

เงื่อนไขที่จำเป็นต่อการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮุ

อิสลาม มีสติสัมปชัญญะ บรรลุนิติภาวะ เพศชาย ปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ เช่น เป็นไข้อย่างรุนแรง มีเสบียงอย่างเพียงพอ

หุกุม (ข้อบัญญัติ) การขออนุญาตบิดามารดาในการออกญิฮาด

1. มุสลิมจะไม่ออกไปญิฮาดด้วยความสมัครใจ นอกจากจะได้รับอนุญาตจากบิดามารดาที่เป็นมุสลิม เพราะการญิฮาดเป็นฟัรฎูกิฟายะฮุ (มีคณเพียงบางส่วนทำก็พอแล้ว) ยกเว้นในบางกรณี ส่วนการทำดีต่อบิดามารดาเป็นฟัรฎูอัยน์ (เป็นหน้าที่ระดับปัจเจกบุคคล) ในทุกสภาวะการณ์ ส่วนการญิฮาดเมื่ออยู่ในช่วงเวลาที่มีความจำเป็น เขาจะต้องออกไปต่อสู้โดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตต่อท่านทั้งสอง

2. ทุกสิ่งที่เป็นความสมัครใจในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์และสิ่งนั้นไม่สร้างความเดือดร้อนแก่บิดามารดาของเขา ดังนั้นไม่มีความจำเป็นที่เขาจะต้องขออนุญาตต่อท่านทั้งสอง

เช่น การละหมาดกียามุลลัยล์ การถือศีลอดด้วยความสมัครใจ หรืออย่างอื่นในทำนองเดียวกันนี้ แต่ถ้าหากว่าสิ่งนั้นสร้างความเดือดร้อนแก่บิดามารดาหรือต่อคนหนึ่งคนใด เช่น การปฏิเสธด้วยความสมัครใจ ก็เป็นสิทธิของเขาทั้งสองที่จะมาหักห้ามเขาและจำเป็นที่เขาต้องเชื่อฟัง เพราะว่า การเชื่อฟังบิดามารดานั้นเป็นหน้าที่จำเป็น ส่วนความสมัครใจไม่ใช่หน้าที่จำเป็นแต่ประการใด

อริบาฏ คือ การยื่นหยัดยังฐานที่มั่นที่ตั้งอยู่ระหว่างบรรดามุสลิมกับกัฟฟาร(บรรดาผู้ปฏิเสธ)

หุกุม (คำชี้ขาด) ของการรักษาดินแดนมาตุภูมิ

จำเป็นต่อบรรดามุสลิมที่จะต้องปกป้องรักษาดินแดนมาตุภูมิของพวกเขาให้รอดพ้นจากการรุกรานของบรรดาผู้ปฏิเสธ บางครั้งด้วยการทำสนธิสัญญาและสันติวิธี บางครั้งด้วยกับอาวุธยุทธโศปกรณ์และกำลังพล โดยขึ้นอยู่กับสภาวะการณ์

ความประเสริฐของการริบาฏในหนทางของอัลลอฮ์

عن سهل بن سعد رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: «رِبَاطٌ يَوْمٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا...». أخرجه البخاري

จากสะอูดิ บิน สะอูดิ เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮ์คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า “ริบาฏ (การยื่นหยัด) เพียงวันหนึ่งในหนทางของอัลลอฮ์ ดีกว่่าโลกดุนยาและสิ่งที่อยู่ในโลกดุนยา...” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หมายเลขหะดีษ 2892)

ความประเสริฐของการออกต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ในยามเช้าและยามบ่าย

عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: «لَعْدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا». متفق عليه

จากอันส บิน มาลิก เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุ จากท่านนบี คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า “แน่แท้การออกต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ยามเช้าหรือยามบ่าย ย่อมดีกว่่าโลกดุนยาและสิ่งที่อยู่ในโลกดุนยา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หมายเลขหะดีษ 2792 ,มุสลิม หมายเลขหะดีษ 1880)